

Kvindevalgret paa offentlige Møder, eller fuld af Forventning og Forelskelse hæster af til Møde med sin Ven.

»Tidens Kvindespørgsmaal.«

Frk. Annette Jensen har atter udsendt et af sine smaa læseværdige Indlæg i Dagens Strid.

Det gælder denne Gang Kvindernes Valgret og den Modtagelse, Regeringsforslaget har faaet i forskellige politiske Lejre. Forfatterinden siger mange træffende Bemærkninger om den uforstaaelige Modstand, Spørgsmaalet vedbliver at møde, skønt alle Partier for længe siden har erkendt, »at Kvindernes Ønske var et Retfærdighedskrav, der ikke lod sig afvise«.

Forfatterinden ironiserer over »Møens Dagblad«, der foreslog Landsafstemning blandt Kvinderne for at erfare, om Kvinderne ønskede Valgretten eller ej.

»For tænkl!« siger Forfatteren, »hvis Kvindernes store Flertal ikke ønskede den, saa vilde det dog virkelig være Synd at bebyrde dem med en saadan Ret«.

Forf. henviser fuldkomment rigtigt til Kvindernes Foreninger, der gennem deres store Medlemsantal er et fuldgjaldigt Udtryk for Kvindernes Ønsker. »Kvinderne vil fremsætte deres Ønsker gennem disse deres egne Foreninger — præcis ligesom Mændene plejer. For det mandlige Samfunds Vedkommende er man aldrig i Tvivl om, hvilke Veje der skal gaas for at bringe Ønskerne frem paa rette Tid og Sted — i disse Lejre finder man ikke paa en saa snurrig Idé, at der skal etableres Landsafstemning for eventuelt at modvirke Foreningsbeslutningerne. Her slutter man omtrent saaledes, at ærede Medborgere, der ikke finder sig foranlediget til at optræde i Fællesskab, de faar finde sig i, at der ikke tages større Hensyn til deres private Meninger — end disse fortjener.

Det kan anbefales at anskaffe sig det lille Hefte, der fremkommer som Nr. 1 af »Kvindernes Flyveblad«. Henvendelse til: Annette Jensen's Forlag, Ø. Farimagsg. 8. Kbhn. Ø. Heftet koster 25 Ø. enkeltvis — 10 Stkr. 1 Kr.

Vor Præsident.

Ms. Carrie Chapman Catt — Alliansens beundrede Præsident — vil paa Vejen til Stockholm gøre Ophold i København, hvor hun den 11. April vil tale ved et stort Møde, der arrangeres af »Landsforbundet for Kvinders Valgret« og »Danske Kvindeforeningers Valgretsforbund«. Vi opfordrer alle Medlemmerne fra By og Land til at komme til Stede.

Italiens Valgretsbevægelse.

Den italienske Nationalkomité for Kvindevalgret har udsendt et Opraab til alle Italiens Kvinder, der begynder med at paavise, hvorledes de af Mænd lavede Love, paa forskellig Maade har Indflydelse paa Kvinders Liv og Gerning, og ender saaledes:

»De Kvinder, som ser dette og som har besluttet ikke at lade noget uprøvet for at ophæve denne Uretfærdighed, tror, at den bedste Vej mod Maalet er *Organisation* og prøver derfor paa at samle saa mange Kvinder som muligt, da mange Stemmer er stærkere end faa. Alle Kvinder skal til Komitéen indsende deres Ønsker og deres særlige Klases eller Gruppens Fordringer, saa at disse kan blive kendte. Jo større Interesser, vi har at forsvare, jo kraftigere kan vi hævde, at man ikke længere kan nægte os *Retten til at stemme*. Vi kalder paa Italiens Kvinder, for at de kan give sig til Kende gennem deres Planer, Ønsker, Raad og derved fremme vor fælles Sag, der er hellig, fordi den er retfærdig.«

(Af »Jus Suffragii«).

Kvinderne i de kommunale Raad.

Fra Gentofte Kommune skrives til os: I Løbet af den sidste Maanedstid er der blevet udsægtet en Strid indenfor vort Styre her i Gentofte Kommune, som kan have Interesse ud over vor Kreds og ganske særlig for dem, der følger med i den Udvikling, Kvindens Deltagelse i det offentlige Liv tager.

Ved sidste Valg blev Frøken Søren-

sen, Inspektrice ved Ordrup højere Almenskole, valgt ind i Sogneraadet, paa Forslag af Kvindevalgretsforeningen. Frøken Sørensen, der stod som det eneste kvindelige Medlem, arbejdede sig efterhaanden frem til en en smuk Position i Sogneraadet, dette gav sig Udslag i, at Frøken Sørensen i Fjor Foraar blev valgt til Formand i Skoleudvalget, en meget vigtig Stilling, da der findes c. 1500 Børn i Kommunens offentlige Skoler med et Budget paa 203,000 Kroner.

Det tidligere Sogneraad efterlod Rammen for en Nyordning af Kommuneskolen, der gik ud paa en Tvedeling i Normalskole paa 6 Klasser og udvidet Skole paa 7 Klasser. Det nuværende Sogneraads Skoleudvalg var imod denne Ordning, dels af sociale Grunde, idet man mente, at Normalskolen let vilde synke ned til at blive en Fattigskole af 2den Rang, dels af økonomiske Grunde, da Kommunens Skoler viste sig for smaa til at bære Dobbeltklasser af forskellig Karakter; Udvalget ønskede derfor at faa indført en enkelt Skoleplan o. s. v. een Stamme paa 7 Klasser og to afsluttende Realklasser til Præliminæreksamen.

En af Kommunens Overlærere, der sad i det gamle Sogneraad og der havde haft Hovedarbejdet ved Planlægningen af den foreslaaede Ordning angreb det ny Sogneraad og specielt Frk. Sørensen meget heftigt i den lokale Presse. Efter en alvorlig og af Frøken Sørensen udmærket godt ført Polemik i Bladene, tog Frøken Sørensen Tyrene ved Hornene og lod de 3 store Kommunalforeninger i Kommunen indkalde til et offentligt Møde paa »Constantia«.

For en usædvanlig talrig og meget repræsentativ Forsamling lagde Frøken Sørensen nu Sagen saa klart frem, at hun vandt almindelig Tilslutning, medens Modstandernes Forsøg paa at reducere hendes Indsigt og Plan til intet, led et fuldstændigt Skibbrud.

Det viste sig tillige paa Mødet, at Frøken Sørensen havde forstaaet at samle Tilhængere fra alle politiske Lejre om sit Standpunkt, saa hun stod med saa godt som hele Sogneraadet paa sin Side, og et af de mest indflydelsesrige